Nr. 13. Warszawa, dnia 30 listopada 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.
Telefon redakcji: 280-94, administracji: 243-35. Konto czekowe: P.K.O. Nr. 30-177.
Cena jednego egzemplarza 1 zł. 10 gr. Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

IV.

106.

PISMO OKÓLNE

do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem, w sprawie zorganizowania bibljotek starostw.

Nawiązując do okólnika z dnia 18-go sierpnia rb. L. Pr. 1196 12, zawiadamiam, że wobec ujawnienia licznych braków w księgozbiorach starościńskich i niemożności usunięcia ich drogą zakupna brakujących książek lub drogą wymiany między starostwami, jakoteż wobec stwierdzonej niemożności zorganizowania w miastach powiatowych jednego księgozbioru dla wspólnego użytku miejscowych urzędów państwowych, staje się konieczną próba zorganizowania księgozbioru dla wspólnego użytku Starostwa, Wydziału Powiatowego i Magistratu odnośnego miasta powiatowego. Celem zorjętowania się co do celowości tego projektu polecam Panom nadesłać mi w terminie dni 14-tu od daty otrzymania niniejszego spisy książek, zawierających się w księgozbiorach Wydziałów Powiatowych i Magistratów powiatowych miast nie wydzielonych, ponadto zechcą Panowie przedstawić mi w tej sprawie swoje opinje i konkretne wnioski.

Odnośne polecenia Panom Prezydentom miast wydzielonych przesyłam odrębnie.

Przy sposobności polecam przesłać do Urzędu Wojewódzkiego, zbędne dla Starostwa roczniki i egzemplarze Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Monitora Polskiego, Dz. Urzęd. M. S. W. i Dz. Urzęd. Woj. Warsz. zarówno z lat ubiegłych, jak i bieżącego.

Ustalam na przyszłość następujące minimum egzemplarzy dla każdego Starostwa: Dziennik Ustaw Rz. Pol.—2, Monitor Polski — 1, Dziennik Urzędowy M. S. W. — 1, Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego—1.

W takiej też ilości otrzymywać będą Starostwa wymienione wydawnictwa urzędowe w przyszłości, jak to ustalone było zarządzeniem moim z dn. 10/VII 23 r. N. BG. 884 L. 3.

Ewentualne dotychczasowe braki powyższych wydawnictw należy niezwłocznie mi podać celem nadesłania odpowiednich egzemplarzy.

Dla ustalenia odpowiedzialności za stan księgozbioru starościńskiego sprawowania nad nim należytej opieki i wykonywania prac, związanych z zorganizowaniem wspólnych bibljotek władz administracyjnych, państwowych i samorządowych, oraz ich uzupełnieniem zechcą Panowie powierzyć jednemu z urzędników referendarskich Starostwa funkcje bibljotekarza, które będzie on pełnił obok normalnych swoich czynności służbowych.

Warszawa, dnia 27 listopada 1925 r.
L. Pr 1816/51

Wojewoda:
(—) *Sołtan*

107.

PISMO OKOLNE

do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem, w sprawie odraczania terminów płatności daniny lasowej.

Poniższy reskrypt Min. Rob. Publ. do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 7 listopada 1925 r.
L. AD 113/I.
567

Warszawa, dnia 2 listopada 1925 r.

MINISTERSTWO
ROBÓT PUBLICZNYCH
Nr. 3327/Od

Odpis.

Do wszystkich Panów Wojewodów i p. Delegata Rządu w Wilnie.

Ministerstwo Robót Publicznych zwraca uwagę na Rozporządzenie wykonawcze II do ustawy z dn. 6 lipca 1923 r. Dz. Nr. 87 poz. 676 „O poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju" ogłoszone w Dzienniku Ustaw z dnia 30.X. r. b. Nr. 109 poz. 777 dotyczące odraczania terminów płatności daniny lasowej. Odnośnie do przekładania wniosków, Ministerstwo Robót Publicznych zarządza co następuje:

Wszelkie odroczenia, uiszczenia ekwiwalentu gotówkowego daniny lasowej dotychczas udzielane, nie przekraczały terminu do końca roku 1925, wobec czego tracą one też swoją moc z dniem 31 grudnia 1925 r.

Nowe podania wnoszone do starostów o odroczenia ekwiwalentu gotówkowego mogą dotyczyć tylko II i III raty. **Pierwsza rata** powinna być do końca roku 1925 bezględnie ściągnięta. Zasadniczo zatem wniosków o odroczenie I raty nie należy przedkładać, chyba żeby Panowie Wojewodowie uznali, że w poszczególnych sporadycznych wypadkach istniały przyczyny, absolutnie uniemożliwiające uiszczenie nawet I raty.

Niemniej też i wnioski na odroczenie II i III raty muszą być uzasadnione stwierdzoną niemożliwością uiszczenia ich w terminie przewidzianym w rozporządzeniu z dnia 25 września 1923 r. Dz. Nr. 105 poz. 823.

Wnioski winny być sporządzane przez Starostów w trzech egzemplarzach, według wzoru dołączonego, z których jeden egzemplarz pozostaje w Starostwie, a dwa winny być przedkładane Panom Wojewodom.

Z dwóch przedłożonych egzemplarzy jeden pozostaje w Urzędzie Wojewódzkim, a drugi winien być przedłożony Ministerstwu Robót Publicznych z odpowiednim wnioskiem.

Po zatwierdzeniu wniosku, względnie ewentualnej zmianie przez Min. Rob. Publ. Urząd Wojewódzki komunikuje decyzję Ministerstwa staroście, który w myśl decyzji winien dopilnować uiszczenia ekwiwalentu gotówkowego.

Gdyby w zezwolonem odroczeniu w ratach oznaczonych w tem odroczeniu dwie raty miesięczne względnie kwartalna, a jedna rata roczna nie zostały przez płatnika uiszczone, odroczenie traci moc, a starostowie będą obowiązani do zastosowania głównie rygorów przewidzianych w art. 12 ustawy.

Niezależnie od rygorów przewidzianych w art. 12 winny być zaliczane w myśl art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. Dr. Nz. 73 poz. 721 za zwłokę nieuiszczonych rat 4% miesięcznie od rat w terminie nieuiszczonych.

Płatnikom, którzy uiszczą raty I i II z lat 1924 i 1925 w całości do końca roku 1925 odraczam ogólnie płatność III raty roku 1926, zezwalając ją zapłacić analogicznie jak ratę II roku 1925 w czterech równych częściach, w miesiącach: lutym, kwietniu, czerwcu i wrześniu 1926 r. (Okólnik z dn. 22 lutego 1925 r. L. 682/OD).

Wnioski na odroczenia należy przedkładać dopiero po dokonanym wymiarze III raty z dołączeniem podania płatnika.

Kierownik Ministerstwa
Robót Publicznych
(—) *Rybczyński.*

Odpis.

WNIOSEK NA ODROCZENIE DANINY LASOWEJ.

Województwo:

Starostwo:

Imię i nazwisko płatnika:

Właściciel lasu (kupiec)

Definitywny wymiar daniny lasowej . . . . m³

z czego przypada:

I rata	w naturze . . . . . m³	wartości . . .	zł.
	w ekw. got. . . . . m³	„	. . . „
II rata	w naturze . . . . . „	„	. . . „
	w ekw. got. . . . . „	„	. . . „
III rata	w naturze . . . . . „	„	. . . „
	w ekw. got. . . . . „	„	. . . „
Uiścił I ratę	w naturze . . . . . „	„	. . . „
	w ekw. got. . . . . „	„	. . . „
„ II ratę	w naturze . . . . . „	„	. . . „
	w ekw. got. . . . . „	„	. . . „

Oddał do dyspozycji władz administracyjnych na podstawie art. 8 ustawy

I-ej raty . . . . m³

II-ej raty . . . . m³

Władze sprzedały w drodze licytacji:

z I-ej raty . . . . m³ . . . . . . zł.

z II-ej raty . . . . m³ . . . . . . zł.

Gwarancją ściągnięcia daniny w razie udzielenia odroczenia może być:

1) majątek nieobdłużony, ewentualnie zabezpieczenie hipoteczne,

lub 2) list gwarancyjny Banku Gospodarstwa Krajowego,

„ 3) gwarancja dana kupcowi przez właściciela lasu, posiadającego odpowiedni majątek nieobdłużony, głównie na majątku leśnym,

„ 4) gwarancja Zrzeszenia Właścicieli Lasów, lub też

5) gwarancja Związku Przemysłowców drzewnych.

Wnioski Starosty:

Zaległe raty II i wymierzona III w sumie . . . zł. winny być wpłacone:

w ratach miesięcznych, „ kwartalnych, „ rocznych — do miesiąca . . . . rok 192 . .

dnia . . . . 1926 r.

Starosta:

Wniosek Starosty popieram:
lub zmieniam
w następujący sposób:

Zaległa II rata i wymierzona III w sumie . . . zł. winny być opłacone:

w ratach miesięcznych, „ kwartalnych, „ rocznych — do miesiąca . . . . rok 192 . .

. . . . dnia . . . . 1926 r.

Wojewoda:

108.

OKÓLNIK M. S. W. Nr. 103

do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem w sprawie urządzania produkcji słownych i choreograficznych w kinematografach.

Przesyłając poniższy okólnik M. S. Wewn. do wiadomości, przypominam obowiązek dopilnowania, by produkcje słowne i choreograficzne w kinematografach utrzymane były bezwzględnie na poziomie kulturalnym i artystycznym i stanowiły wyłącznie szlachetną i moralną rozrywkę. Na produkcje słowne i choreograficzne w kinematografach należy pozwalać jedynie tym właścicielom kinematografów, którzy osobą swoją dają gwarancję utrzymania produkcji na poziomie artystycznym i kulturalnym.

Zarazem przypominam, że okólnik № 111 M. S. Wewn. z dnia 10.VII.1922 r., podany był do wiadomości Panów Starostów przy piśmie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 23.X.1922 r. l. AD 5586/I. / 2

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 13 listopada 1925 r.

L. BP. 4248/VI. / 26

Warszawa, dnia 30 października 1925 r.

Odpis.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
№ BC. 9947/25.

OKÓLNIK Nr. 103

do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu w Warszawie.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1922 r. Nr. 111 w sprawie wydawania pozwoleń na otwieranie zakładów widowiskowo-roz-

rywkowych przewiduje między innymi jako zasadę, że nie należy nigdy pozwalać na łączenie przedstawień kinematograficznych z innemi produkcjami słownemi lub choreograficznemi.

Biorąc pod uwagę kryzys materjalny, w którym w chwili obecnej znalazła się znaczna część artystów scenicznych, a zwłaszcza estradowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmieniając treść ustępu zacytowanego okólnika Nr. 111, uchyla zakaz powyższy i zezwala na łączenie przedstawień kinematograficznych z produkcjami słownemi lub choreograficznemi pod warunkiem zachowania następującego postępowania.

1) Teatr świetlny, w którym mają się odbywać produkcje słowne, winien uzyskać od władzy administracyjnej odpowiednią koncesje na te produkcje w myśl okólnika z dn. 10.VII.1922 r. Nr. 111.

2) O ileby koncesja taka teatrowi świetlnemu wydana nie była z braku odpowiedniego kierownika, albo dlatego, że się o nią nie ubiegał, albo z innych jakichkolwiekbądź względów, produkcje słowne lub choreograficzne mogą być dozwolone jedynie wtedy, gdy występujący zespół lub artysta posiadają koncesje na własne imię.

3) Należy baczyć pod zagrożeniem cofnięcia udzielonego zezwolenia, aby produkcje słowne w kinach miały określony charakter—rozrywki dla najszerszych mas, której aranżerowie nie posiadają zwykle dosyć kwalifikacji, ani na posługiwanie się satyrą polityczną, ani na zbyt śmiałe eksperymenty artystyczne.

W tym celu należy baczną uwagę zwracać nietylko na treść przedstawionych do aprobaty utworów słownych, lecz również na inscenizację i nie dopuszczać do wystawiania takich, lub w takiej inscenizacji utworów, któreby w rezultacie przyczyniły się do przekształcenia kinematografów w kabarety.

4) O ile film dozwolony dla młodzieży znajduje się w jednym programie z utworem słownym dla młodzieży zabronionym, lub odwrotnie, wstęp młodzieży wogóle winien być zabroniony.

Minister:

(—) *Raczkiewicz.*

109.

PISMO OKÓLNE

do Panów Starostów w Województwie War. wyjaśniające sposób postępowania z osobami powracającymi do Polski, a pozbawionymi obywatelstwa Państwa Polskiego.

Na zapytanie niektórych Panów Starostów o postępowanie jakie należy stosować względem osób powracających do Polski po pozbawieniu ich obywatelstwa polskiego wyjaśniam: Osoby pozbawione obywatelstwa polskiego z prawomocnej decyzji władzy administracyjnej — wrazie powrotu ich do Polski — winny być traktowane narówni **z obywatelami bezpaństwowymi,** o ile w międzyczasie nie nabyły obcego obywatelstwa. Osoby te podlegają wszystkim tym rygorom, jakie przewiduje okólnik M. S. W. Nr. 6, z dn. 30.VI. 1924 r. Nr. TB. 11159, (tut. L: BP. 181, 11.I z dn. 8.VII.24 r.) i przebywają w Polsce za kartami pobytu. Niezależnie od powyższego — osoby te podlegają odpowiedzialności sądowej za dezercję, względnie uchylenie się od służby wojskowej, oraz za nielegalne przekroczenie granicy Państwa, a oprócz tego odpowiedzialności w drodze karno-administracyjnej, na podstawie Rozporządzenia Rady Obr. Państwa w przedmiocie ochrony granic, za nielegalne przebywanie w strefach granicznych. Wobec powyższego koniecznem jest, by osoby pozbawione obywatelstwa polskiego po powrocie ich do kraju były bezwzględnie zatrzymywane i przekazywane właściwym władzom celem pociągnięcia ich do odpowiedzialności. Zarazem przypominam Panom o obowiązku wykreślania z ksiąg stałej ludności tych osób, które na skutek prawomocnej decyzji władz administracyjnych zostały pozbawione obywatelstwa polskiego.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 4 listopada 1925 r.

L. BP. 2462/II/3

110.

PISMO OKÓLNE

do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem w sprawie prolongowania kart na broń i kart łowieckich.

Wobec zbliżającego się okresu wymiany pozwoleń na broń i kart łowieckich i mając zarazem na względzie potrzebę osiągnięcia jaknajdalej posuniętej oszczędności tak co do czasu, jak i kosztów wymaganych przy tej manipulacji —oraz celem udogodnienia interesantom w ubieganiu się o pozwolenie ne broń i karty łowieckie —zarządzam co następuje:

1. Karty na broń i karty łowieckie wydane w roku bieżącem—mogą być nadal zużytkowane, o ile posiadaczowi tych kart, Starostwo przyzna te prawa i na rok nadchodzący, t. j. 1926-ty. W tym wypadku wzamian wystawienia nowych kart upoważniam Pana Starostę do sprolongowania ważności na rok 1926 starych kart—przez zaopatrzenie na widnym miejscu danej karty w adnotację następującej treści: „ważność niniejszego przedłuża się na rok 1926 Data............ L. dz...................", (podpis i pieczęć Starosty).

2. Wszelkie inne formalności związane z przyznaniem prawa na broń i polowanie należy utrzymać w dotychczasowym trybie (—jak to— wniesienie podania, uiszczania opłat: stemplowych, skarbowych, komunalnych etc.).

Należy jedynie zaniechać pobieranie kosztów za blankiet karty na broń lub karty łowieckiej, o ile karty wydane w roku bieżącym zostały zużytkowane na rok 1926.

3. Odnośnie zarządzeń wyłuszczonych w punkcie I. niniejszego reskryptu należy powiadomić organa policji dla celów nadzoru.

Nadmieniam przytem, iż równocześnie z niniejszym odnoszę się do Min. Spraw Wewn. z wnioskiem o zastosowanie na przyszłość druków powyższych do potrzeb obecnie zarządzonej manipulacji—analogicznie do legitymacji urzędniczych, których ostatnia strona przewiduje prolongatę ważności legitymacji na cztery lata.—

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 25 listopada 1925 r.

L. BP 4646/IV.
1

111.

OKÓLNIK M. S. Wew. Nr. 92

do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem, w sprawie kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą i cudzoziemców w Polsce.

Poniższy okólnik przesyłam do wiadomości i stosowania się.

Warszawa, dnia 6 listopada 1925 r.

L. S. M. 3707/1.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 14 września 1925 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
№ ZU. 6385/25

OKÓLNIK Nr. 92

do wszystkich P. P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych zarządza co następuje:

I. Koszty leczenia obywateli polskich w szpitalach zagranicznych.

1) Władze i urzędy samorządowe, oraz władze administracyjne I instancji w sprawach kosztów leczenia zagranicą działać mogą jedynie w wykonaniu zarządzeń władz administracyjnych II instancji.

2) Władze administracyjne II instancji załatwiać będą zapytania konsulatów (wydziałów konsularnych poselstw) R. P. zagranicą, dotyczące kosztów leczenia w drodze bezpośredniej korespondencji wyłącznie w sprawach:
   a) Stwierdzenia obywatelstwa polskiego leczonego, oraz jego przynależności gminnej.
   b) Dochodzenia, czy zamieszkują w Polsce osoby zobowiązane prawnie do zapłaty kosztów leczenia.
   c) Badania stosunków majątkowych leczonego i innych zobowiązanych zamieszkałych w Polsce.

3) Władze administracyjne II instancji nie będą załatwiać żadnych zapytań z zakresu spraw przewidzianych w art. 2 wystosowanych przez konsulaty (wydziały konsularne poselstw) państw obcych w Polsce bezpośrednio do władz administracyjnych II instancji.

4) Ministerstwo zastrzega do swej decyzji:
   a) sprawy zasadnicze, wynikające z wykonania lub interpretowania umów międzynarodowych,
   b) sprawy dotyczące ściągania sum pieniężnych,
   c) sprawy dotyczące kwestji lub żądań nieprzewidzianych w art. 2.

5) Korespondencja w sprawach kosztów leczenia zagranicą z placówkami R. P. zagranicą odbywa się zgodnie z postanowieniami okólnika 99 z dnia 28.VIII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Wew. Nr. 6/23, poz. 135).

II. Koszty leczenia cudzoziemców w szpitalach polskich.

1) Wszelkie pretensje szpitalne o zwrot kosztów leczenia cudzoziemców od zobowiązanych do zapłaty, zamieszkałych zagranicą, winny być kierowane przez szpitale do władz administracyjnych II instancji.

Szpitale w tych sprawach nie mogą korespondować, ani z władzami centralnemi, ani też z placówkami*) konsularnemi państw obcych w Polsce i urzędami tych państw zagranicą.

2) Władze administracyjne II instancji w każdym wypadku zwrócenia się szpitali o zwrot kosztów leczenia cudzoziemców winny:
   a) stwierdzić, czy szpital, który wystąpił z pretensją należy uważać za szpital publiczny,

---

*) R. P. zagranicą.

b) stwierdzić, czy szpital przedstawił wszystkie możliwe do uzyskania w kraju dane, dotyczące leczonego i zobowiązanych do zapłaty,

c) stwierdzić, czy szpital poczynił starania w celu ściągnięcia należności od leczonego i zobowiązanych, zamieszkałych w Polsce, oraz czy należność szpitala winna być uznana za nieściągalną w Polsce,

d) sprawdzić rachunek szpitalny kosztów leczenia cyfrowo i co do zgodności z obowiązującą w danym okresie taksą leczenia.

Po załatwieniu sprawy w powyżej wskazanym zakresie władze administracyjne II-ej instancji przedstawiają sprawę Ministerstwu z opinją, co do celowości wystąpienia do władz państwa ojczystego leczonego o ściągnięcie danej należności, oraz z wnioskiem, co do przyznania szpitalowi w razie nieściągalności zagranicą tych kosztów ewent. zwrotu ich ze Skarbu Państwa.

3) O ile starania o ściągnięcie należności szpitala od leczonego i innych zobowiązanych zamieszkałych zagranicą wszczęte przez Ministerstwo dadzą wynik ujemny, Ministerstwo uzna koszty te za nieściągalne zarówno w kraju, jak i zagranicą.

4) Należności szpitalne uznane w myśl art. 3 za nieściągalne, mogą być pokryte ze Skarbu Państwa w miarę posiadanych przez Ministerstwo kredytów, o ile nieściągalność ich nie powstała z winy szpitala.

III.

1) Postanowienia niniejszego okólnika obowiązują od dnia 1 października 1925 r. i z tym dniem tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, zawarte w okólniku Min. Zdrowia Publicznego z dnia 19.VI.1923 r. Nr. Z. 20029/2936/23.

2) Ministerstwo wydawać będzie instrukcje szczegółowe przepisujące sposób postępowania w sprawach unormowanych przez postanowienia niniejszego okólnika.

3) Władze administracyjne II instancji wydadzą podległym sobie władzom administracyjnym, organom samorządowym i zarządom szpitali zarządzenia zgodne z postanowieniami niniejszego okólnika, oraz przestrzegać będą, aby wszelkie sprawy, których dotyczy niniejszy okólnik, były załatwione ściśle według przepisów odpowiednich instrukcji.

Minister:

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

112.

OKÓLNIK M. S. W. Nr. 1593

do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem w sprawie repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy, oraz wysiedlania chorych cudzoziemców z Polski.

Poniższy okólnik przesyłam do wiadomości.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 6 listopada 1925 r.

L. S. M. 3708/1.

Warszawa, dn. 14 września 1925 r.

Odpis.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Z. U. 6385/25.

OKÓLNIK Nr. 93.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, zarządza co następuje:

I. Repatrjacja chorych obywateli polskich z zagranicy.

1) Władze i Urzędy samorządowe, oraz władze administracyjne I inst. działać mogą w sprawach repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy jedynie w wykonaniu zarządzeń władz administracyjnych II inst.

2) Władze administracyjne II inst. załatwiać będą definitywnie przesyłane za pośrednictwem placówek konsularnych R. P. zagranicą wnioski repatrjacyjne władz zagranicznych, dotyczące chorych obywateli polskich, będących w państwie pobytu ciężarem dla funduszów publicznych wskutek potrzeby leczenia szpitalnego.

3) Korespondencja Władz administracyjnych II inst. z placówkami konsularnymi R. P. zagranicą w sprawach repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy odbywa się zgodnie z postanowieniami okólnika Nr. 99 z dnia 28/VIII 1923 r. (Dz. U. M. S. W. Nr. 6/23 poz. 135).

4) Wnioski repatrjacyjne, wpływające w myśl art. 2 z placówek konsularnych R. P., zagranicą do władz administracyjnych II inst., aby mogły być uznane przez władze administracyjne II inst. za dostateczną pod-

stawę do wszczęcia postępowania repatrjacyjnego, winny obejmować:

a) Świadectwo lekarskie, zawierające stwierdzenie na podstawie rozpoznania choroby potrzeby leczenia szpitalnego, oraz orzeczenie, czy chory jest zdolny do odbycia podróży do Polski, w jakich warunkach podróż odbyć winien i pod opieką ilu pielęgniarzy. Świadectwo lekarskie winno być dostarczone wraz z wnioskiem repatrjacyjnym w oryginale i tłumaczeniu. W wyjątkowych wypadkach, dostatecznie umotywowanych przez placówkę konsularną dopuszczalne jest rozpoczęcie postępowania repatrjacyjnego przez władze administracyjne II instancji na skutek wniosku repatrjacyjnego nie zawierającego świadectwa lekarskiego.

Zgoda na przyjęcie chorego nie może być jednak wyrażona przed otrzymaniem tego świadectwa.

b) Historje choroby leczonego w oryginale i o ile możności w tłomaczeniu.

Historja choroby może być nadesłana władzom administracyjnym II instancji w toku postępowania repatrjacyjnego za zgodą tych władz i w każdym razie przed wyznaczeniem terminu repatrjacji.

c) Kwestjonarjusz wypełniony przez placówkę konsularną R. P., zagranicą na podstawie odpowiednich zawiadomień władz zagranicznych, w wypadkach zaś osobno ustalonych ponadto jeszcze na podstawie wywiadu funkcjonarjusza placówki konsularnej.

Zarówno zawiadomienia władz zagranicznych, jako też sprawozdania z wywiadów delegowanych funkcjonarjuszy należy załączać do wniosku.

d) Wszelkie dokumenty, informacje możliwe do zebrania przez placówkę konsularną w państwie pobytu chorego dotyczące tożsamości i obywatelstwa chorego i to zarówno w wypadkach, gdy obywatelstwo polskie chorego jest dostatecznie udokumentowane, jako też w wypadkach potrzeby dalszych dochodzeń w kraju, oraz stanu majątkowego chorego i krewnych prawnie obowiązanych do ponoszenia kosztów jego leczenia i repatrjacji, a nadto takie dane, któreby ułatwiły właściwym władzom ustalenie, jaki związek samorządowy obowiązany jest subsydjalnie do pokrywania kosztów leczenia szpitalnego chorego w kraju,

e) wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych w oryginale i w tłomaczeniu.

f) Umotywowaną opinję placówki konsularnej R. P. zagranicą o prawnych podstawach wniosku repatrjacyjnego o szczególnych okolicznościach sprawy, mogących mieć wpływ na dalszy tok postępowania repatrjacyjnego i na decyzję o repatrjacji, oraz o kompletności i wiarogodności przesyłanych aktów sprawy

5) Postępowanie repatrjacyjne, wszczęte przez władze administracyjne II instancji na skutek wniosku repatrjacyjnego, nadesłanego przez placówkę konsularną R. P. zagranicą i odpowiadającego warunkom, ustalonym w art. 4 składa się z następujących czynności:

a) Stwierdzenie przez władze administracyjne II instancji na podstawie świadectwa lekarskiego, czy chory będzie potrzebował po przybyciu do kraju nadal leczenia szpitalnego. Czynność ta może być dokonana w wyjątkowych wypadkach w toku postępowania jednak bezwarunkowo przed zawiadomieniem placówki konsularnej R. P. zagranicą o wyniku dochodzeń co do obywatelstwa polskiego chorego.

b) Stwierdzenie w toku instancji obywatelstwa polskiego chorego, ustalenie w drodze dochodzeń, zarządzanych pazez władze administracyjne II instancji, stanu majątkowego chorego i osób prawnie obowiązanych do ponoszenia kosztów jego leczenia szpitalnego i repatrjacji, oraz stwierdzenia przez władze administracyjne II instancji, jaki związek samorządowy obowiązany jest subsydjarnie do pokrywania kosztów leczenia chorego w szpitalu krajowym.

c) Zbadanie przez władze administracyjne II instancji na podstawie nadesłanego przez placówkę konsularną R. P. i odpowiednio skomplikowanego w dochodzeniach w kraju i zagranicą, materjału dowodowego, oraz opinji placówki konsularnej w wypadkach stwierdzenia obywatelstwa polskiego chorego—na jakich podstawach prawnych opiera się wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych, czy chory obywatel polski nie uzyskał specjalnych tytułów prawnych do pomocy lekarskiej w państwie pobytu, coby wykluczało repatrjację jego z powodu choroby, oraz rozważenie szczególnych okoliczności sprawy, przytoczonych przez placówkę konsularną.

d) Decyzja władz administracyjnych II instancji co do udzielenia względnie odmowy zgody na repatrjację do

Polski chorego, powzięta na podstawie wyniku czynności powyżej wskazanych.

e) Wyznączenie przez władze administracyjne II instancji na podstawie porozumienia z odpowiednimi organami samorządowymi względnie dyrektorami szpitali zakładu, w którym chory zostanie umieszczony po przybyciu do kraju, wyznaczenie przez też władze miejsca przejęcia chorego, oraz wydanie przez nich odpowiednich zarządzeń, aby chory został w oznaczonym terminie i miejscu przyjęty i przewieziony do wyznaczonego dlań szpitala przez pielęgniarzy, wysłanych w odpowiedniej liczbie z tego szpitala.

f) Udzielenie przez władze administracyjne II instancji ostatecznej odpowiedzi na wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych, przyczem w wypadkach odmówienia zgody na repatrjację chorego należy wskazać, że sprawa może być wznowiona wyłącznie w drodze dyplomatycznej t. zn. przez poselstwo polskie zagranicą. Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Spr. Wewn. (G. D. S. Z.).

g) Przejęcie chorego na granicy polskiej, w oznaczonym uprzednio miejscu i terminie, przez pielęgniarzy szpitala w którym chory ma być po przybyciu do kraju leczony, ewentualnie przyjęcie chorego do szpitala, co następuje w tych wypadkach, gdy funkcjonarjusze władz zagranicznych odwożą chorego do szpitala dlań wskazanego.

O terminie przybycia chorego do miejsca przejęcia względnie do szpitala placówka konsularna R. P. zagranicą zawiadamia bezpośrednio dyrektora szpitala, ponadto zaś w wypadkach repatrjacji zamorskiej, administratora obozu emigracyjnego w Gdańsku, który dokonywuje przejęcia chorych od funkcjonarjuszów zagranicznych i przekazuje ich zgłaszającym się do niego pielęgniarzom szpitalnym.

h) Pokrycie przez Urząd emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej wydatków, związanych z przewiezieniem chorego na podstawie zestawienia dokonanego przez dyrektora szpitala, a sprawdzonego i potwierdzonego przez władze administracyjne II instancji.

6) W toku postępowania repatrjacyjnego władze administracyjne zwracać się będą do Ministerstwa:

a) o decyzję w sprawach obywatelstwa zastrzeżonych Ministerstwu w odpowiednich przepisach,

b) przed udzieleniem ostatecznej odpowiedzi na wniosek repatrjacyjny we wszystkich wypadkach:

1) gdy wniosek repatrjacyjny pozbawiony jest dostatecznych podstaw prawnych,

2) gdy ze szczególnych okoliczności sprawy wynika, że obywatel polski, o którego repatrjację władze zagraniczne wystąpiły, nabył specjalny tytuł prawny do pomocy lekarskiej w państwie pobytu, co wyklucza repatrjowanie go z powodu leczenia szpitalnego.

3) w których Ministerstwo zastrzegło sobie decyzję w osobnych instrukcjach,

c) we wszelkich kwestjach spornych powstałych między władzami administracyjnemi II instancji, a placówkami konsularnemi R. P. zagranicą na tle załatwiania spraw repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy.

II. Wysiedlanie chorych cudzoziemców z Polski.

1) Szpitale, w których są leczeni cudzoziemcy obciążający kosztami leczenia szpitalnego polskie fundusze publiczne, winny przesyłać do władz administracyjnych II instancji odpowiednie zawiadomienia, według wzorów ustalonych w instrukcjach:

a) o przyjęciu do szpitala — najpóźniej w ciągu miesiąca po przyjęciu,

b) o leczeniu cudzoziemca w szpitalu, stanie jego zdrowia, zdolności i do odbycia podróży do kraju, oraz o potrzebnej liczbie pielęgniarzy do opieki w czasie podróży, regularnie co kwartał, licząc od daty zawiadomienia o przyjęciu.

c) o wyjściu cudzoziemca ze szpitala ze wskazaniem powodu opuszczenia szpitala i stanu zdrowia leczonego w tym czasie ewentualnie o zgonie cudzoziemca w szpitalu.

2) Władze administracyjne II instancji na skutek otrzymania zawiadomienia o przyjęciu cudzoziemca do szpitala, nadesłanego przez szpital w myśl art. 1 winny:

a) stwierdzić, czy szpital przedstawił wszystkie dane, możliwe do uzyskania w kraju, dotyczące leczonego, oraz osób i instytucji zobowiązanych prawnie do ponoszenia kosztów jego leczenia szpitalnego, oraz ewentualnie uzupełnić je w drodze odpowiednich dochodzeń.

b) ustalić na podstawie skompletowanego materjału dowodowego, czy leczony, o ile sam nie pokrywa kosztów swego leczenia, lub nie czynią tego dobrowolnie i bez wezwania inne osoby względnie instytucje nie nabył w Polsce prawa do po-

mocy lekarskiej w jakikolwiek sposób (ubezpieczenia społeczne, kasy, chorych, związki samorządowe, umowy międzynarodowe) wykluczający postawienie wniosku o jego wysiedlenie, oraz czy praktyka stosowana przez władze polskie nie sprzeciwia się wdrożeniu postępowania deportacyjnego.

c) przedstawić Ministerstwu całą sprawę wraz z umotywowanym wnioskiem co do wysiedlenia.

3) Dalsze zawiadomienia szpitalne, wskazane w artykule 1 p. b. i c. przesyłają władze administracyjne II instancji niezwłocznie Ministerstwu, modyfikując odpowiednio zgłoszony swój wniosek.

4) Po uzyskaniu zgody właściwej władzy państwa przynależności leczonego na jego wysiedlenie Ministerstwo zawiadamia o tem władze administracyjne II instancji, które wyznaczają w porozumieniu ze szpitalem termin wysiedlenia i zarządzają w porozumieniu ze szpitalem termin wysiedlenia i zarsździają, aby na oznaczony termin leczony był dostarczony do miejsca przejęcia pod opiekę potrzebnej liczby pielęgniarzy szpitala, w którym był leczony.

O terminie wysiedlenia oznaczonym, o ile możności co do godziny władze administracyjne II instancji zawiadamiają Ministerstwo conajmniej na 35 dni przed oznaczonym terminem.

5) Zestawienie kosztów związanych z przewiezieniem leczonego ze szpitala do miejsca przejęcia władze administracyjne II instancji przedstawiają Ministerstwu po sprawdzeniu i potwierdzeniu.

III. Postanowienia wykonawcze.

1) Postępowanie, ustalone w niniejszym okólniku dla spraw repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy i wysiedlania chorych cudzoziemców z Polski, stosowane być winno od dnia 1 października 1925 r. i w tym dniu tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, normujące tryb postępowania w tych sprawach.

2) Ministerstwo wydawać będzie instrukcje szczegółowo przepisujące sposób postępowania w sprawach unormowanych przez postanowienia niniejszego okólnika.

3) Władze administracyjne II instancji wydadzą podległym sobie władzom administracyjnym, organom samorządowym i zarządom szpitali zarządzenia zgodne z postanowieniami niniejszego okólnika, oraz przestrzegać będą, aby wszelkie sprawy, których dotyczy niniejszy okólnik były załatwiane ściśle według przepisów odpowiednich instrukcji.

Minister:
(—) *Ł. Raczkiewicz.*

113.

PISMO OKÓLNE

do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zarachowania grzywien, wymierzanych na podstawie ustawy o ubezpieczeniu od wypadków.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej wyjaśnia, że grzywny ściągane na podstawie ustawy z dnia 27 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. D. U. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. № 65, p. 413), winny być przekazywane Zakładowi Ubezpieczenia od wypadków we Lwowie (ul. Brajerowska 16).

Powyższe podaję do wiadomości i użytku urzędowego na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 października 1925 r. L. AB. 7982.

Za Wojewodę:
(—) *Przybyszewski.*

Warszawa, dnia 3 listopada 1925 r.

L. BG. 1918/I. / 4

114.

PISMO OKÓLNE

do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zakazu wywozu bydła rogatego zagranicę Województwa Warszawskiego.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24.XI № 2923.W.II z powodu szerzenia się zarazy płucnej wzbrania się wywozu bydła rogatego zagranicę ze wszystkich powiatów Województwa Warszawskiego.

O powyższem podaje się do wiadomości, ścisłego stosowania i ogłoszenia zainteresowanym.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 24 listopada 1925 r.

L. RW. 2839/W. / 258

115.

V.

Ruch służbowy.

I. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM:

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował: urz. V st. sł. Franciszka Godlewskiego Naczelnikiem Wydziału w V stop. służb., urzęd. VI stop. służb. Alfreda Neumana Naczelnikiem Wydziału w VI stop. służb., urzędników VI stop. służb. d-ra Bronisława Cetisa, Marcina Żwana, Jerzego Kowalczewskiego, Witolda Żbikowskiego, Józefa Tomasiniego—Radcami Wojewódzkimi, urzędnika VII st. sł. Stefana Pachnowskiego referendarzem w VII stop. służb.; b) ustalił w państwowej służbie cywilnej: Wicewojewodę Zygmunta Beczkowicza, Naczelników Wydziałów: Franciszka Godlewskiego i Alfreda Neumana, Radców Wojewódzkich: d-ra Bronisława Cetisa, Marcina Żwana, Jerzego Kowalczewskiego, Witolda Żbikowskiego i Józefa Tomasiniego, Referendarza Stefana Pachnowskiego; b) przeniósł urzędn. VI stop. służb. Stefana Grabczyńskiego z łódzkiego urzędu wojewódzkiego na takież stanowiska do warszawskiego urzędu wojewódzkiego.

B. Wojewoda Warszawski przeniósł prow. urz. VIII st. sł. Adama Strzembosza do starostwa przasnyskiego.

II. W STAROSTWACH:

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował referendarzami w VII st. sł. urzędników VII stop. służb.: w starostwie nieszawskiem Konstantego Dreckiego, błońskiem Zdzisława Galotzy'ego,— sierpskiem Edwarda Żurawskiego, — warszawskiem Tadeusza Słowika,— włocławskiem Bolesława Studzińskiego,—kutnowskiem Stefana Franciszka Sokoła; b) ustalił w państwowej służbie cywilnej starostów: w Warszawie Stanisława Okulicza, w Grójcu d-ra Stanisława Gołąba, we Włocławku Adama Olszewskiego, w Aleksandrowie Adama Ricci'ego, w Kutnie Marcina Heymana, w Lipnie Stanisława Chrząstowskiego, w Płocku Józefa Boksę, w Przasnyszu Tadeusza Koziorowskiego, w Rypinie Tadeusza Kowalskiego, w Gostyninie Antoniego Pinakiewicza, w Skierniewicach Wacława Gajewskiego, w Sochaczewie Józefa Ołpińskiego, referendarzy: w Starostwie błońskiem Zdzisława Galotzy'ego,— sierpskiem Edwarda Żurawskiego,— warszawskiem Tadeusza Słowika,— włocławskiem Bolesława Studzińskiego,—kutnowskiem Stefana Franciszka Sokoła; c) przeniósł ze starostwa gostynińskiego urzęd. VII stop. służb. Tadeusza Szarewskiego do Starostwa w Mińsku Mazowieckim.

B. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych mianował prowizorycznych powiatowych lekarzy weterynaryjnych VII stop. służb: Eugenjusza Różańskiego powiatowym lek. wet. VII st. służbow. w starostwie rypińskiem i Kazimierza Bachurzewskiego powiatowym lek. wet. VII stop. służb. w starostwie Płockiem.

C. Wojewoda: a) mianował pracownika kontraktowego d-ra Kazimierza Kiełczewskiego prowizorycznym powiatowym lekarzem VIII stop. służb. w starostwie sierpskiem; b) mianował referendarzami w VIII stop. służb. i ustalił w państwowej służbie cywilnej urzędników VIII stop. służb.: w starostwie płockiem Jana Sucharskiego, w starostwie mińsko-mazowieckiem Jana Trzópka; c) przeniósł prow. urzęd. VIII stop. służb. Stanisława Siemianowskiego ze starostwa mińsko-mazowieckiego do starostwa w Makowie.

IV.

116.

Zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przedłużyło Robotniczemu Wydziałowi Wychowania Dziecka i Opieki nad Niem w Warszawie, ważność udzielonego za Nr. BP. 4813 z dnia 16.VI r. b. zezwolenia na kwestę na czas do dnia 31 grudnia 1925 r.

Warszawa, dnia 9 listopada 1925 r.

L. BP. 4360|IV / 1

Min. Spr. Wewn. przedłużyło Komitetowi Budowy Pomnika im. H. Sienkiewicza w Częstochowie, udzielone za Nr. BP. 4569 z dn. 6.VI b. r. zezwolenie na zbieranie funduszów na czas do dn. 31 grudnia 1926 roku.

Warszawa. dnia 26 października 1925 r.

L. BP. 2703|IV / 2

Min. Spraw Wewn. zezwoliło Towarzystwu Uniwersytetu Robotniczego w Warszawie, na urządzenie w d. 6 grudnia b. r. jednorazowej zbiórki ulicznej na obszarze całej Rzeczypospolitej (za wyjątkiem Województwa Śląskiego) na cele pracy oświatowej T. U. R.

Zbiórka polegać będzie na sprzedaży znaczka z napisem „Na pracę oświatową T. U. R.".

Warszawa, dnia 24 listopada 1925 r.

L. BP. 4642|IV / 1

Min. Spraw Wewn. zezwoliło Komitetowi Budowy Kościoła Pomnika w Kowlu na Wołyniu, na urządzenie kwesty publicznej w dniu i na warunkach ustalonych przez miejscowe władze administracyjne na obszarze Województwa Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Wołyńskiego, Poleskiego, Białostockiego, Nowogródzkiego i Okr.

Admin. Wileńskiego, w celu uzyskania funduszów na budowę wzmiankowanego Kościoła.

Kwesta polegać będzie na sprzedaży znaczków, ' cegiełek, pudełek szczęścia i księgi pamiątkowej budowy Kościoła Pomnika, oraz na urządzaniu odczytów, koncertów i przedstawień kinematograficznych, przyczem winny być ściśle przestrzegane odpowiednie przepisy obowiązujące.

Osoby upoważnione do przeprowadzenia kwesty winny być zaopatrzone w legitymacje imienne z fotografją wydane przez Komitet i zaświadczone przez właściwe władze administracyjne.

Pozwolenie niniejsze ważne jest w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia.

Warszawa, dnia 28 listopada 1925 r.

L. BP. 4620|IV / 1

Urząd Wojewódzki w Warszawie zezwolił Zarządowi Parafji Miedniewice, p. Błońskiego kwestować za pomocą ponumerowanych i opieczętowanych przez miejscowe władze administracyjne puszek na terenie powiatów: Błońskiego, Sochaczewskiego, Łowickiego i Skierniewickiego na cele związane z odbudową kościoła w Miedniewicach do dnia 31|XII 1925 roku.

Warszawa, dnia 14 listopada 1925 r.

L. BP. 4079|IV / 2

VIII.

117.

Ostrzeżenia.

Podaje się do wiadomości, że sołtysowi gm. Slesin w powiecie bydgoskim skradziono pieczęć sołecką. Pieczątka ta o średnicy 33 mm. ma obwódkę składającą się z dwóch w odstępie 1 mm., równoległych kół. W górnem półkolu umieszczony jest napis „Slesin" w dolnym „powiat bydgoski", a w środku umieszczone słowo „sołectwo". Sołtysowi polecono zakupić nową pieczęć sołecką odmienną od skradzionej o tyle, że w obwódce zamiast jednej będą dwie gwiazdki.

Podając powyższe do wiadomości upraszam o wydanie odpowiednich zarządzeń.

Warszawa, dnia 30 października 1925 r.

L. Pr. 1655/129.

Podaje się do wiadomości, że w dniu 15 lipca rb. wójt gminy Częstocice w pow. Opatowskim Woj. Kieleckiego zgubił pieczęć urzędową z napisem „Urząd gminy Częstocice". Wobec tego odcisk pow. pieczęci, dokonany po dniu 15/VII rb., jest nieważny, obecnie zaś używana pieczęć posiada napis: „Urząd gminy Częstocice P. Opatów".

Warszawa, dnia 31/VII 1925 r.

L. Pr. 1655/126

Podaje się do wiadomości, że sołtys wsi Ludwinów gm. Kowala pow. Radomskiego, Józef Frak zgubił dnia 28.VIII 1925 r. pieczęć sołecką wsi Ludwinów z napisem: „Sołtys wsi Ludwinów pow. Radomskiego".

Warszawa, dnia 28/VII 1925 r.

L. Pr. 1655/130

Podaje się do wiadomości, że Zając Piotr, syn Andrzeja i Katarzyny, ur. 11.X. 1895 r. w Niedźwiedziu pow. Miechów, mając wstręt do pracy włóczy się po kraju i wyłudza od Urzędów Samorządowych wsparć t. zw. „nadrożnych" na rachunek gminy przynależności t. j. Niedźwiedź, które gmina dotychczas zwracać musiała.

Ponieważ wymieniony Zając od 20 lat w gminie Niedźwiedź nie mieszka, a zatem utracił prawo do trwałej opieki ze strony wymienionej gminy, wobec tego udzielanych Zającowi wsparć gmina zwracać nie będzie.

Warszawa, dnia 28/XI 1925 r.

L. BP. 4631|V / 1

Podaje się do wiadomości, że mieszkaniec miasta Pruszkowa Szkiela Stefan uprawia proceder wyłudzania od urzędów gminnych zapomóg, rzekomo niezbędnych na powrót do miejsca zamieszkania i że Magistrat m. Pruszkowa zastrzega, że nie będzie pokrywał udzielonych mu wsparć.

Warszawa, dnia 16|I. 1925 r.

L. BP. 4547|X / 1

IX.

118.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 17-go czerwca 1925 roku $\frac{636|I,}{1}$ zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, stowarzyszenie pod nazwą „Herody" w Kałuszynie, powiatu Mińsko-Mazowieckiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4081|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 869 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Dańkowie", (gm. Grzymkowiec, p. Skierniewicki).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4196|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 870 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Rożycach", (gm. Jeziorko, pow. Łowicki.)

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{3538|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 871 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Chrostkowie", (pow. Rypiński).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4046|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 872 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Mokrej Lewej", (gm. Skierniewka, p. Skierniewicki).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{3462|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 873 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Trabach", (gm. Dybkowice, p. Łowicki).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4324|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 874 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Dylewie", (gm. Sypniewo, pow. Makowski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4343|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 875 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Mąkoszynie", (gm. Boguszyce, pow. Nieszawski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4165|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 876 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Żałem", (pow. Rypiński).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4342|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 877 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Nowejwsi Wielkiej", (gm. Przedecz, pow. Włocławski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4265|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 878 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Świerczynie", (gm. Czamanin, p. Nieszawski)

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4021|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 879 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Synogaci", (gm. Boguszyce, pow. Nieszawski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 9-go listopada 1925 r., L. B. P. $\frac{4115|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 880 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Lwówku", (gm. Sanniki, p. Gostyniński).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 9-go listopada 1925 r., L. B. P. $\frac{4202|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 881 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Michałowicach".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go listopada 1925 r., L. B. P. $\frac{4204|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 882 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Woli Skarbkowej", (gm. Osięciny p. Nieszawski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 10-go listopada 1925 r., L. B. P. $\frac{4283|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związk ów pod № 883 stowarzyszenie pod nazwą „Gminne Kółko Łowieckie w Nasielsku", (pow. Pułtuski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 10-go listopada 1925 r., L. B. P. $\frac{2777|V}{3}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 884 stowarzyszenie pod nazwą Kółko Łowieckie Gminy Skorasce „Przyszłość".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{790|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 885 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Sportowe „Kowalanka".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{1768|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 886 stowarzyszenie pod nazwą „Akademickie Koło Mławian".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 13-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{3660|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 887 stowarzyszenie pod nazwą „Ciechanowskie Stowarzyszenie byłych Wychowańców Szkół Rolniczych".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{3927|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 888 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Chruślinie, p. Łowickiego".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4528|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 889 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze „Jedność" w Koziebrodach".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{4406|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 890 stowarzyszenie pod nazwą „Kujawskie Towarzystwo Racjonalnego Łowiectwa we Włocławku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{852|V}{3}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 891 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Literackie w Łowiczu".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go listopada 1925 r. L. B. P. $\frac{3949|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 892 stowarzyszenie pod nazwą „Gminne Kółko Łowieckie w gm. Kłokock, pow. Lipnowskiego".

DZIAŁ OBWIESZCZEŃ.

a) Edykty o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych.

P. K. U. w Modlinie poszukuje: zaginionego Adama Degowskiego urodzonego we wsi Sołocin, gminy Borkowo, pow. Sierpc dnia 26 września 1897 roku syna Macieja i Wiktorji z zawodu rolnika zamieszkałego w gminie Borkowo, powiatu Sierpskiego. Wymieniony zaginął w armji polskiej w 1 pułku piechoty legjonów w 9-ej kompanji, dnia 7 lipca 1920 roku w czasie działań wojennych pod Równem.

Edykt niniejszy zostaje ogłoszony na skutek prośby żony zaginionego Antoniny Degowskiej.

L. Dz. 8671|689|25 inw.

P. K. U. w Płocku, poszukuje: zaginionego Jana-Stefana Fabjanowicza, urodzonego dnia 13.III 1898 roku w m. Wyszogrodzie, powiatu Płockiego, syna Antoniego i Leontyny z zawodu piekarza, ostatnio form. wojsk. 9 p. p. Leg.

Edykt niniejszy zostaje ogłoszony na skutek prośby matki zaginionego, Leontyny Fabjanowicz zamieszkałej w Wyszogrodzie, pow. Płocki.

L. Dz. 1446|25.

P. K. U. w Pułtusku, poszukuje:

1) zaginionego w 1914 r. pod Królewcem Józefa Szczubła urodzonego w roku 1878 w Mystkówcu-Szczuczyn, gm. Somianka, syna Adama i Ewy, zamieszkałego w Mystkówcu-Szczuczyn, gm. Somianka, pow. Pułtuskiego, z zawodu robotnik-rolny, pełniącego ostatnio służbę w Rewelskim pułku piechoty b. arm. ros.

Podanie o zaopatrzenie po zaginionym wniosła żona zaginionego Katarzyna Szczubeł, zamieszkała w Ciskach, gm. Somianka, pow. Pułtuskiego.

L. Dz. 275|25 inw.

2) zaginionego w roku 1914 w Soldau (Prusy Wschodnie) Józefa Długołęckiego urodzonego w roku 1884 we wsi i gminie Obryte, pow. Pułtuskiego, syna Wojciecha i Anny, ostatnio zamieszkałego we wsi i gminie Obryte, pow. Pułtuskiego, z zawodu robotnik, pełniącego, ostatnio służbę wojskową w 31 Rewelskim pułku piechoty b. arm. rosyjskiej.

Zaginionego poszukuje żona Ewa Długołęcka, zamieszkała we wsi i gminie Obryte, pow. Pułtuskiego.

L. Dz. 311|25 inw.

3) zaginionego pod Królewcem w sierpniu 1914 r. Jana Wilczyńskiego, urodzonego w roku 1877 w Pobyłkowie-Małym, gm. Gzowo, pow. Pułtuskiego, syna Wojciecha i Marjanny, ostatnio zamieszkałego w Pobyłkowie-Małym, gm. Gzowo, pow. Pułtuskiego z zawodu robotnik, pełniącego ostatnio służbę wojskową w 12 komp. 7 rewelskiego p. p. b. arm. ros.

Zaginionego poszukuje żona Wilczyńska Bronisława, zamieszkała w Pobyłkowie-Małym, gm. Gzowo, pow. Pułtuskiego.

L. Dz. 304|25 inw.

P. K. U. w Warszawie — Powiat, poszukuje:

1) zaginionego Dominika Uljasza, ur. 6.III 1873 r. w Marjanach, pow. Kozienickiego, syna Andrzeja i Franciszki ze wsi i gminy Marjampol, pow. Kozienickiego z zawodu rolnika i służył w 15 drużynie roboczej.

Prosi o poszukiwanie Anna Uljasz żona.

L. Dz. 3104 inw.

2) zaginionego Piotra Karolaka urodzonego 29.VI 1871 w Michałowie, gm. Lechoniec, pow. Grójeckiego, syna Macieja i Franciszki tamże zamieszkałych, rolnika, służył w 15 korp. 8 dyw. 4 p. p. Obozu Dywizyjnego Armji Ros.

Prosi o poszukiwanie Helena Karolak żona.

L. Dz. 1849|25 inw.

3) zaginionego Aleksandra Grzejszczyka ur. 31.XII 1881 we wsi Brwinów, gm. Helenów, pow. Błońskiego, syna ojca niewiadomego matki Scholastyki Grzejszczakowej z Krakowiaków, robotnika, służył w 2 pogranicznym p. p.

Prosi o poszukiwanie Marjanna Grzejszczyk żona.

L. Dz. 3282.

4) zaginionego Józefa Krawczyka ur. 23.I 1888 r. w Michałowie, syna Michała i Józefy zamieszkałych w Michałowie, gm. Głowaczów, pow. Kozieniecki, wyrobnika, służył w 52 p. p. Kraczmarek.

Prosi o poszukiwanie Juljanna Krawczyk, żona.

L. Dz. 3082 inw.

UWAGA: Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o wyżej wymienionych, zaginionych, mogące świadczyć o ich zaginięciu, względnie o ich istnieniu, aby zawiadomili o tem odnośne P. K. U. w przeciągu 3-miesięcy od daty ogłoszenia powyższych edyktów.

---

b) Komasacje gruntów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Habdzin, gminy Jeziorna, pow. Warszawskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 12 sierpnia 1925 r.

N. R. 6363.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Rochnia, gminy Dąbrowa, pow. Mławskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 5 lutego 1925 r.

N. R. 6359.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Miedzechów, gm. Nowa-Wieś, pow. Grójeckiego, jako najniższej jednost-

ce administracyjnej zostały objęte scaleniem łącznie z gruntami: Dóbr czyli kolonji ziemskich Stefanków, kol. Przyłomek, Dobr Miedzechów, Dóbr Miedzechów lit. A i Dóbr Miedzechów lit. B. stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 12 sierpnia 1925 r.

N. R. 6279.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Lipińskie, gminy Pacyna, pow. Gostyńskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 12-VIII-1925 r.

N. R. 6146.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Niestępowo, gminy Gzowo, pow. Pułtuskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 4 czerwca 1925 r.

N. R. 6144.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Skuły, gminy Skuły, pow. Błońskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

N. R. 5961.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Prusy, gminy Szymanów, pow. Sochaczewskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 9-VII-1925 r.

N. R. 5358.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Nowinki, gminy Jadów, pow. Radzymińskiego jako najniższej jednostce administracyjnej łącznie z częścią gruntów folw. Nowinski i wsi Wólka Sulejówka i Szewnica zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 12 sierpnia 1925 r.

N. R. 6675.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Kajetany i Nadarzyn, gminy Młochów, pow. Błońskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem łącznie z gruntami rozparcelowanemi z maj. Walendów stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 23 października 1924 r.

N. R. 6479.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Łuszczanów, gminy Pacyna, pow. Gostyńskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 12 sierpnia 1925 r.

N. R. 6395.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że grunty, tak zwane „Modzele“ stanowiące część dóbr Zakliczewo Dwór, gminy Smrock, pow. Makowskiego, zostały włączone do obszaru scaleniowego wsi Pomaski-Wielkie powyższej gminy i powiatu, stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z 5 marca 1925 r.

N. R. 6392.

---

c) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie powoda Ryszarda Rzeczkowskiego w dniu 7 stycznia 1925 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację publiczną nieruchomości ziemskiej „Kolonje Czyste № 4” powiatu Warszawskiego, przestrzenią 14667 łokci kwadratowych obecnie wchodzącej do składu Wielkiej Warszawy, położonej przy ulicy Dworskiej w 22 komisarjacie policji państwowej należącej do Jerzego Pniewskiego, Ireny-Feliksy-Wandy Pniewskiej, Stanisława-Dominika Pachowskiego i Ryszarda Rzeczkowskiego oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 19 listopada 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym Ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 26763 złote.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 2677 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Kazimierz Jaworski, urzędujący przy ul. Leszno 73, ogłasza, że w drodze działów, na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Pokoju 2-go Okręgu w Mińsku-Maz., z dnia 16 stycznia 1925 r. za Nr. C 161/24, w dniu 15 kwietnia 1926 r. od godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej 15, odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości należącej do spadku pozostałego po zmarłym Józefie Kurku, położonej we wsi Posiadały, gminy Cegłów, pow. Mińsko-Mazow., a mianowicie: osada włościańska, podpadająca pod działanie ukazu z dnia 2.III. 1864 r., ogólnej przestrzeni 6 hektarów i 9144 mtr. (czyli 12 morgów i 105 prentów) stanowi $^1/_3$ część — od strony zachodniej osady, zapisanej w tabeli likwidacyjnej — wymienionej wsi pod Nr. 8. Nieruchomość ta korzysta z serwitutów w dobrach Mienia i Piaseczno, składa się z jednej tylko działki i zawiera około 10 morgów ziemi ornej, około 1 morga łąki, około 1 morga paśnika (w czem na przestrzeni około 100 prentów rośnie drożna olszyna i 4 olchy grube) i około 100 prentów placu, na którym znajdują się następujące budynki: 1) dom mieszkalny, 2) stodoła z urządzonym w jednym z sąsieków spichrzem z bali; oraz z przybudówką z oblader; 3) obora z bali; 4) chlewy z bali i 5) studnia drewniana z żórawiem. Podwórko jest obwiedzione płotem z chróstu. Przy budynkach rosną trzy grusze owocowe i sześć sokór. Majątek ten w zastawie się nie znajduje, księgi hipotecznej nie posiada i ulega sprzedaży w całkowitym komplecie wraz ze wszystkiemi przynależnościami szczegółowo wskazanemi w opisie z dnia 27.II. 1925 r. — Stosownie do zawiadomień odnośnych władz, na majątku opisanym ciążą zaległości następujących podatków: 1) gminnego 16 zł. 25 gr., 2) komunalnego 3 zł. 25 gr.—razem 19 zł. 50 gr. Z majątku spadkowego przypada również z mocy wyroków sądowych: 1) Marjannie Kurek 535 zł., Janowi s. Macieja Kurkowi 540 zł. 73 gr. z % i kosztami. Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5250 złotych. Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązani złożyć kaucji w wysokości 525 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji I. Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Kazimierz Jaworski urzędujący przy ul. Leszno 73, ogłasza, że na skutek żądania Franciszka Staniuty, w dniu 15 kwietnia 1926 r. od godziny 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie, na zasadzie decyzji Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 marca 1925 r. Ar. V. A. 1296/25, odbędzie się publiczna sprzedaż nieruchomości należących do Ignacego Supiety, położonych we wsi Rososze, gminy Cegłów, powiatu Mińsko-Mazow., a składający się z następujących 2-ch działek: I osada włościjańska podpadająca pod działanie ukazu z 1864 r., stanowiąca zachodnią połowę trzech czwartych części osady zapisanej w tabeli likwidacyjnej wymienionej wsi pod Nr. 4., zawiera przestrzeni 5 hektarów 7106 mt. kw. (czyli 10 morgów 60 prentów), z czego 4 ha. 2000 mtr. ziemi ornej, około 2800 mtr. łąki i około 1 ha 1200 mtr. zagajników; składa się z jednej działki, ciągnie się od lasu t. zw. „Dębniak" do lasu „Koźleniec" — należących do dóbr Mienia i graniczy: od strony wschodniej z nieruchomością Marcina Supiety i od strony zachodniej z gruntami Franciszka Kieliszczyka i małoletniej Junakowskiej; osada ta korzysta z serwitutów w dobrach Mienia i Piaseczno; znajdują się na niej następujące budynki gospodarskie 1) zachodnia połowa domu mieszkalnego, 2) stodoła z dwiema przybudówkami—szopkami z dasek, 3) obora, stajnia i chlewy — murowane, 4) drwalnia z desek i szopa na słupach kryte słomą, 5) piwnica murowana z przybudówką na słupach, 6) studnia cembrowana balami, 7) fundamenty z kamieni i cegły pod dom—długości 17 metr. 30 cm. i szerokości 9 mtr. 80 cmt.; przy budynkach rośnie 24 sztuki drzew owocowych i dwie sokory, a w sadzie 150 sztuk. Podwórko jest obwiedzione parkanem drewnianym — długości ogółem 72$^1/_2$ mtr. Nadto na wymienionej posesji jest urządzona cegielnia, która posiada: a) piec do wypalania cegły, zwyczajny, murowany, długości 7 mtr., szerokości 5 mtr. i wysokości 6 mtr., pokryty dachem z desek, b) szopa do suszenia cegieł na słupach, c) sznajder do urabiania gliny, jednokonny. Piec może pomieścić około 25000 cegieł. Roczna produkcja wynosi około 200.000 sztuk cegieł. Na osadzie tej znajdują się nastąpujące inwentarze:a) żywy: 1) klacz maści białej, lat 10; 2) krowa maści czarno-graniastej, lat 5; 3) żrebak roczny, kasztan, łysy; i b) martwy: 1) dwa wozy w drabinach, 2) dwie brony sprężynowe, 3) trzy pługi jednoskibowe. Osada rzeczona została nabyta przez dłużnika Ignacego Supietę od ojca jego Jana Supiety; który mu zapisał takową w drodze działów—za życia—aktem rejentalnym, sporządzonym przez notarjusza Restorfa w Mińsku-Maz., dnia 13/26 stycznia 1904 r. za Nr. 53. Opisana połowa osady wspólnie z drugą połową należącą do Marcina Supiety, jest obciążona alimentami na rzecz rodziców wymienionych Supietów Jana i Ewy małżonków Supietów, które to alimenty sa uwidocznione w akcie Nr. 53 i skadają się z obowiązku dostarczenia zapisodawcy i jego żonie: 1) mieszkania, opału i światła, 2) czterech morgów uprawionej ziemi w wybranym przez alimentarjuszy miejscu, 3) pomieszczenia w stodole i oborze na zboże i dwie krowy, 2) paśnika dla 2 krów latem, 5) prawo do połowy owoców ze wszystkich drzew znajdujących się na osadzie i 6) prawa łowienia ryb w obydwóch stawach.

II Działka gruntu stanowiąca jedną czwartą ($^1/_4$) część osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 6, — położona we wsi Rososz — przestrzeni 3 hektary 8500 mtr. kw. (czyli 6 morgów 263 prentów) z czego: około 2 ha 2200 metrów ziemi ornej, około 1 ha 1200 mtr. łąki i około 4900 mtr.lasu; działka ta ciągnie się od wygonu do lasu, zwanego. „Koźleńcem" i graniczy: od wschodu z gruntami Antoniego Skaterki i od zachodu z osadą Józefa Kieliszczyka. Nieruchomość ta korzysta z odpowiedniej części serwitutu w dobrach Mienia i Piaseczno; została nabyta przez Ignacego Supietę od ojca jego Jana Supiety. Opisane osady, ani w zastawie ani we wspólnem z kim posiadaniu nie znajdują się,

jako też nie mają urządzonej księgi hipotecznej. Na majątku tym ciążą następujące należności i długi: 1) podatków skarbowych 5 zł. 75 gr., 2) gminnych 11 zł. 50 gr., oraz Feliksowi Rudzkiemu należy się z tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 maja 1921 r. za Nr. II. 3. C. 545 75 — 2300 zł. z % i kosztami i na rzecz Józefy Piekarzewskiej zabezpieczone na zasadzie tytułów wykonawczych Sądu Pokoju 2-go Okr. w Mińsku-Maz., z dnia 30 marca 1925 r. Nr. Nr. 431, 432, 433, 434 i 435|25—ogółem 2070 zł.

Licytacja rozpocznie się co do I-ej osady, wraz z budynkami i inwentarzami, od sumy szacunkowej 28.075 złotych, co do II-ej od sumy 5.600 złotych. Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązani złożyć kaucji— co do nieruchomości wymienionej pod pozycją I — 2807 zł. 50 gr., co do drugiej 560 zł.

Warunki licytacji i dokumenty tyczące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału X Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Kazimierz Jaworski urzędujący prz ul. Leszno 73, obwieszcza, że w drodze działów, na zasadzie tytyłu wykonawczego Sądu Pokoju I-go Okręgu w Mińsku - Mazowieckim z d. 3 stycznia 1925 r., Ar. C. 313|24, w d. 15 kwietnia 1926 r., od godziny 10-ej rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej 15, publiczna sprzedaż przez licytację dwóch nieruchomości włościańskich należących do spadku, pozostałego po zmarłej Marjannie Mrozikowej, położonych w osadzie Cegłów, pow. Mińsko - Mazowieckiego, a mianowicie: 1) połowa niewydzielonej osady, zapisana w tabeli likwidacyjnej pod № 30, ogólnej przestrzeni 1 hektar 3997 mtr.^{2} (czyli 2 i pół morgów), składająca się: A) z połowy placu zwanego „kliniastym“, położonego w samej osadzie Cegłów przy ul. Lubelskiej, przestrzeni około 14$^1/_2$ przy ulicy i około 7$^1|_2$ metrów przy przeciwnej granicy, oraz 80 mtr. długości. Na rzeczonym powyżej placu znajdują się następujące budynki drewniane z bali, kryte słomą, podlegające sprzedaży w niewydzielonej połowie: a) dom mieszkalny w stanie średnim, parterowy, b) stodoła w stanie średnim o dwóch sąsiekach i klepisku; B) z połowy tak zwanego „półćwiartka” gruntów ornych w następujących 5-ciu działkach: pole orne tak zwane „przydawka”. 2) pole orne ciągnące się od wygonu przy granicy wsi Rudnik do granicy poduchownej, 3) pole orne na bezgórzu ciągnące się od drogi, wiodącej do Cisia, do granicy poduchownej, 4) pole orne, zwane „Kaziówka“, ciągnące się od placów osady Cegłów do granicy wsi Rudnik, 5) pastewnik zwany „przydawkiem”. Osada powyżej opisana księgi hipotecznej nie posiada, w zastawie nie zajduje się, lecz pozostaje we wspólnem niepodzielnem posiadaniu spadkobierców zmarłych: Marjanny Mrozikowej i jej męża Jana Mrozika.

II osada rolna przestrzeni około 2 hektarów 7994 mtr.^{2} czyli około 5 morgów, zapisana w tabeli likwidacyjnej tejże osady pod № 37, składająca się z następujących działek gruntu: 1) pole orne t. zw. „przydawki”: 2) pole orne — 4 zagony, tak zwane „zaszpitale”, 3) pole orne—420 zagony, ciągnące się od granicy Rudniki do granicy nieruchomości spadkobierców Zatorskiego; 4) pole orne — 3 zagony, ciągnące się od drogi sienneckiej do drogi poduchownej: 5) pastewnik z zaroślami zwany „przydaweczkami“ o szerokości dwóch zagonów; 6) działka ziemi po wyciętym lesie około $^1|_4$ morgi, ciągnaca się od granicy Wojciecha Sadocha, do wygonu Cegłowskiego; 7) działka gruntu po wyciętym lesie zwana „kontrewersem” położona pomiędzy gruntami Anny Saskiej od wschodu i Marcina Wojteckiego od zachodu. Osada rzeczona ksiąg hipotecznych nie posiada i nie jest w zastawie. Obie nieruchomości podlegają sprzedaży w całkowitym komplecie wraz ze wszystkiemi przynależnościami szczegółowo wskazanemi w opisie z d. 14 marca 1925 r., każda osada oddzielnie. Stosownie do zawiadomienia odpowiednich władz na opisanych nieruchomościach ciążą zaległości następujących podatków: 1) gminnych na osadzie № 30— 3 złote 50 gr. i na osadzie № 37 — 7 zł. i 2) komunalnych na obu osadach łącznie 2 zł. 50 gr.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej co do pierwszej osady (połowy) № 30 — 2000 zł., co do drugiej № 37 — 1000 zł. Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązani złożyć kaucji co do pierwszej osady Nr. 30 — 200 zł., co do drugiej Nr. 37—100 zł. Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji 1-go Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Gustaw Jesionowski, przy ul. Dzielnej № 17 w Warszawie zamieszkały ogłasza że w dniu 14 stycznia 1926 r. od godz. 10 rano, odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację, w drodze działów, części osady włościańskiej we wsi Korytów, gminy Radziejowice, pow. Błońskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 1, przestrzeni 6 mor. ziemi, w tem około 30 pr. łąki wraz z 3 gruszkami polnemi, jedną dużą olchą i 40 drzewkami owocowemi należącej w 16|18 cz. do Juljana Mieczysława Wencla, w 1|18 cz. do Władysława Wiśniewskiego i w 1|18 cz. do Stanisława Wiśniewskiego.

Powyższa nieruchomość nie iest w zastawie, nie ma urządzonej księgi hipotecznej i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie według opisu sporządzonego w dniu 6 października 1923 r. przez Komornika Mieczysława Znamierowskiego.

Licytacja się rozpocznie od sumy szacunkowej 5000 złotych i życący sobie wziąć udział w licytacji obowiązani złożyć 500 złotych.

Warunki licytacji mogą być przejrzane w kancelarji komornika w godzinach przyjęć, a w dniu sprzedaży w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego.

Notarjusz przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Płocku, Egenjusz Płoski, obwiesz-

cza, że toczą się postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Aleksandrze Mejerskim, wierzycielu sumy 105.300 marek i ewikcji 21.000 marek zabezpieczonych na dobrach Skoczkowo, powiatu Sierpskiego.

2) Annie z Filipowiczów Tarnowskiej wierzycielce sum 8.000 rubli i 7.000 rubli zabezpieczonych na dobrach Kamienica Kościelna-Zarzeczna A, powiatu Płońskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na 1 Czerwca 1926 roku, w którym to dniu osoby zainteresowane winny się zgłosić i zameldować swe prawo w kancelarji wspomnianego Notarjusza Eugenjusza Płoskiego, pod skutkami prekluzji.

---

d) Zagubione dokumenty.

Marja Kluzińska, nauczycielka 7-mio kl. szkoły powszechnej w Krośniewicach zgubiła legitymację urzędniczą we Włocławku na ul. Brzeskiej dnia 20 sierpnia 1925 r.

Zgubiono legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Szkolne Warszawskie Nr. 7613 na imię Sabiny Gruberskiej z Płocka.

Rezerwista rocznika 1900, Józef Czajkowski z Podmierzbia. d. 28.X r. b. w Sierpcu zgubił książeczkę wojskową, wydaną mu w 1922 r. przez P. K. U. w Lubiczu, oraz kartę mobilizacyjną „Z" z przydziałem do 1 Baon. Sanit. w Warszawie.

Zgubiono paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Błońskie, na imię Anny Czerepanoff.

Zgubiono legitymację Jana Wszendybyła nauczyciela szkoły powszechnej w Opaczy, wystawioną przez Kuratorjum Szkolne Warszawskie.

---

e) Różne.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118) (1924, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35/1925, poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Wyszkowie.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 3.000 zł.

Kasa może zaciągnąć zobowiązanie do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowych i zasobowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118/24 poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr.35/25 poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Serocku.

Kapitał zakładowy ustalono w sumie zł. 6000.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej organizacji i ustalenia statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych, z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118/1924. poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, 1925 r. poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Winnicy.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie zł. 4,000.

Kasa może zaciągać zobowiązaniania do 20 krotnej wysokości kapitałów zakładowych i zasobowego Kasy.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu Statutów gminnych Kas miejskich Pożyczkowo-Oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118, poz 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13-go marca 1925 r., o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 239/25) została założona w gminie Obryte gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą we wsi Obryte, pow. Pułtuskiego.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 5000 zł.—wyraźnie pięć tysięcy złotych.

Kasa może zaciągnąć zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Zarząd kasy składać się będzie z przewodniczącego i czterech członków zarządu

Uchwała Zgromadzenia Gminnego gminy Obryte w sprawie założenia kasy gminnej pożyczkowo-oszczędnościowej została zatwierdzona na posiedzeniu Wydziału powiatowego w dniu 28 lipca 1925 r.

„Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 1924, poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35|25 poz. 239) została założona kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Raciążu.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie zł. 2500.

Kasa może zaciągnąć zobowiązanie do 10 krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118/1924 r. poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. ostatucie normalnym gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 925 poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Kleszewie.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie zł. 2000.

Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowych i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich Pożyczkowo - Oszczędnościowych z dnia 30-go grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13-go marca 1924 roku o statucie normalnym gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych (Dz. U. P. P. Nr. 35 poz. 239|25 została założona gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą we wsi Ręczaje, gm. Ręczaje powiatu Radzymińskiego.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 10.000 zł.—(wyraźnie dziesięć tysięcy złotych).

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

Zarząd Kasy składa się z przewodniczącego i sześciu członków Zarządu.

Uchwała Zgromadzenia Gminnego gm. Ręczaje w przedmiocie założenia Kasy Gminnej Pożyczkowo - Oszczędnościowej została zatwierdzona przez Wydział Powiatowy w Radzyminie na posiedzeniu w dniu 13-go października 1925 roku.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich Pożyczkowo - Oszczędnościowych z dnia 30-go grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13-go marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239) została założona gminna Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa z siedzibą we wsi Wioska - Radzymińska, gm. Radzymin pow. Radzymińskiego.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 3,000 zł. wyraźnie trzy tysiące złotych.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

Zarząd Kasy składa się z przewodniczącego i czterech członków Zarządu.

Uchwała Zgromadzenia gminnego gminy Radzymin w przedmiocie założenia Kasy gminnej Pożyczkowo - Oszczędnościowej została zatwierdzona przez Wydział Powiatowy w Radzyminie na posiedzeniu w dniu 13-go października 1925 roku.

Powiatowa Kasa Chorych w Pułtusku: podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1925 r. L. 910 U.III, zgodnie z instrukcją w przedmiocie powoływania i kompetencji komisarzy i rządowych kontrolerów Kas Chorych (Instr. Pana Ministra Pr. i Op. Społ. z dnia 28.XI.1923 roku, Monitor Polski dnia 12.XII.1923 r. Nr. 282, poz. 401) rozpoczyna swą działalność w dniu 30 listopada 1925 roku.

Biuro i ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Pułtusku mieści się w Pułtusku ul. Świętojańska 2, dom p. Leokadji Słomińskiej, gdzie również zainteresowani mogą otrzymać za opłatą egzemplarze statutu nadanego Kasie powyższym reskryptem lub przejrzeć statut na miejscu.

Powiatowa Kasa Chorych w Białej Podlaskiej podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 listopada 1925 r. L. 941 U. III., zgodnie z instrukcją w przedmiocie powoływania i kompetencji komisarzy i rządowych kontrolerów Kas Chorych (Instr. Pana Min. Pr. i Op. Społ. z dnia 28.XI. 1923 r. Monitor Polski z dnia 12.XII. 1923 r. Nr. 282, poz. 401) rozpoczyna swą działalność w dniu 30 listopada 1925 roku.

Biuro i ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Białej Podlaskiej mieści się w Białej Podlaskiej, ul. Prezydenta Narutowicza № 12, gdzie również zainteresowani mogą otrzymywać za opłatą egzemplarze statutu nadanego Kasie powyższym reskryptem lub przejrzeć statut na miejscu.

Powiatowa Kasa Chorych w Wołominie: podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 listopada 1925 roku L. 841|U. III, zgodnie z instrukcją w przedmiocie powoływania i kompentencji komisarzy i rządowych kontrolerów Kas Chorych (Instr. p. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 28.XI. 1923 r. Monitor Polski dnia 12.XII. 1923 r. Nr. 282 poz. 401) rozpoczyna swą działalność w dniu 23 listopada 1925 roku.

Biuro i ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Wołominie, mieści się w Wołominie, ul. Książęca, dom Szlomy Lichtmana, gdzie również zainteresowani mogą otrzymywać za opłatą egzemplarze statutu nadanego Kasie powyższym reskryptem lub przejrzeć statut na miejscu.

Powiatowa Kasa Chorych w Mińsku-Mazowieckim podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 listopada 1925 r. L. 840|U.III, zgodnie z instrukcją w przedmiocie powoływania i kompentencji komisarzy i rządowych kontrolerów Kas Chorych (Instr. p. Ministra Pracy i Op. Społ. z dnia 28.XI 1823 r. Monitor Polski z dnia 12.XII. 1923 r. Nr. 282 poz. 401) rozpoczyna swą działalność w dniu 30 listopada 1925 roku.

Biuro i ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Mińsku-Mazowieckim mieści się w Mińsku-Mazowieckim, ul Łysobyki 3, gdzie również zainteresowani mogą otrzymywać za opłatą egzemplarze statutu nadanego Kasie powyższym reskryptem lub przejrzeć statut na miejscu.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH“, Sp. z o. o., Warszawa, Koszykowa 33, Tel. 403-66.

Nr. 13. Warszawa, dnia 30 listopada 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.
Telefon redakcji: 280-94, administracji: 243-35. Konto czekowe: P.K.O. Nr. 30-177.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

Dodatek do Nr. 13-go

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Mieczysław Święcicki, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Złotej nr. 5, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie X Wydziału Cywilnego z dn. 22 Maja 1925 r. za nr. 3001, w dniu 16 Stycznia 1926 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej pod nazwą „Willa Sapieżanka lit. A" znajdującej się w Falenicy, powiatu Warszawskiego, należącej do Janiny Zaleskiej, Czesławy Lisieckiej i Marji Niznikowskiej, składającej się podług wykazu hipotecznego z działki ziemi o powierzchni 1230 kwadr. sążni z następującemi zabudowaniami: domem mieszkalnym, jednopiętrowym, wybudowanym z bali i desek, domem mieszkalnym, drewnianym, jednopiętrowym, krytym ruberojdem, domem mieszkalnym w rodzaju stróżówki, szopę drewnianą, krytą papą, budynkiem murowanym z cegieł, mieszczącym dwa sklepy, altaną, studnią, ubikacją i innemi przynależnościami szczegółowo wskazanemi w opisie sporządzonym w dniu 6 Lipca 1925 r.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym. Obciążona jest długami hipotecznemi (jak świadczy dział IV wykazu hipotecznego) 2970 rubli 7980 złotych. Nieruchomość powyższa podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wyżej wskazanego opisu.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 36.000 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 3.600 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej pod nr. 15.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Mieczysław Swięcicki, mający kancelarję w Warszawie przy przy ul. Złotej nr. 5, obwieszcza, że na mocy klauzuli wykonawczej Sądu Okręgowego w Warszawie V Wydział Spraw Niespornych z dnia 26 maja 1925 r. za nr. 1964, w dniu 16 Stycznia 1926 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej pod nazwą willa „Glinianka" w Otwocku, obecnie powiatu Warszawskiego, należącej do Noecha Kupermana i Szaji Wachmana, składającej się z działki ziemi przestrzeni jeden mórg, trzema domami, drewnianymi, parterowymi, mieszkalnymi w części umeblowanymi, małym domkiem-stróżówką, drzewami rosnącemi oraz innemi przynależnościami szczegółowo wskazanymi w opisie w dniu 14 Września 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona: kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 875 dolarów St. Zjednocz. Amer. Północn., 3632 złotych polskich i 550 rubli i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 10.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 1.000 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej nr. 15.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH", Sp. z o. o., Warszawa, Koszykowa 33, Tel. 403-66.